

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglede se plača: petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem ogledanju 10 v. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 12.

Naše vstajenje in prerojenje.

Kolikokrat so že zapeli zvonomi veličastno velikonočno pesem, kolikokrat je že vstala narava k novemu življenju, ti narod slovenski pa še nisi vstal, še vedno spiš in hlapčuješ.

Glej, nekolikokrat si planil, hotel si vstati in se preroditi, pa so te zopet uklenili v verige, ki jih še sedaj nosiš na rokah in nogah. S svojimi krvjo si napojil svojo zemljo, na brežiskem polju te je združil krst krvi z brati Hrvati, tam na Gospojskem polju si enkrat ustoličil svoje vojvode! Zgodovina tvojega življenja navaja samo žalostna dejstva, same udarce, ki so padali po tvojem hrbtu, skoraj nobenega svetlega trenutka ni v tvojem življenju! Tvoji sinovi te zapuščajo, tujina jim je ljubša kakor domovina, ker jim daje kruh in ker tam lahko žive svobodno.

Po lastni in drugih krivdi živimo tako nevedno in sramotno življenje. Suženstvo dolgih let nam je z valpetovim bičem izbil vsako upanje v boljšo bodočnost in danes se pod tem bičem skoraj več ne zganemo.

Tako majhni in malenkostni smo, da niti ne spoznamo, česa nam je treba, da si priborimo lepo bodočnost. Ne moremo opustiti domačih preprirov in bojov, da bi si zjedinjili priborili nacionalno svobodo.

Kljub tujemu vplivu in domačim preprirovam je še vendar v slovenskem narodu zdravo jedro, ki ga ni mogel ta vpliv pokvariti. Tudi to še zdravo jedro je v nevarnosti, da ga nam uniči tuj gospodar. Ako se to zgodi, smo izgubljeni. Stal bo še sicer Triglav, toda ne bo več gledal in varoval slovenske zemlje, ker na njej se bo šepiril tuj narod.

Včasih smo prosili in moleovali pri svoji mačehi za kosček kruha — še danes to mnogi delajo v svoji zaslepljenosti ali pa v prepričanju, da bodo res kaj dosegli — danes niti tega več ne delamo, ker je prišlo spoznanje, da so zastoj prošnje, ker mačeha ljubi in neguje le svoje otroke.

A vendar nečemo zapustiti svojega lepega doma in ga prepustiti otrokom naše mačehi, ker ljubimo dom, kjer smo se rodili in kjer so živeli naši očetje. Slutimo in čutimo, da tudi nam pride vstajenje in prerojenje.

Se vedno teče naša bistra Sava iz osrčja naše zemlje tja na solčni in svobodni jug. Težke vzdihne slovenskega naroda nosi k bratskemu narodu, ki čuti z njim, nam pa pri naša z juga tolažila in upanje.

Naši bratje so dovršili veliko delo, pokazali so vsemu svetu svojo

bodo in jo visoko povzdignili. Na križ pa so pribili razbojništvo Mongolstva in Nemštva. In ko se je zgodil v svetovni zgodovini ta veliki in ne zadnji moment boja za Svobodo, ki je hrepenenje stoletij, ki pali in podžiga dušo, tedaj smo tudi mi zahrepeneli in tisočkrat bolj smo občutili sramoto tisočletnega suženstva. Uklenjeni v težke lance smo videli zagrinjalo, ki se je pretrgalo...

Kako nam pride vstajenje in prerojenje?

Naučimo se sovražstva, silnega in strašnega, do vsega, kar nas uničuje, ker šele sovražstvo bo rodilo ono veliko ljubav do rodne zemlje, ljubav, ki nas bo naredila zmogljive, da uredimo hrepenenje svojih src. Spoznajmo že vendar enkrat, da smo Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari eno in isto, da smo vsi sinovi Majke Jugovičev, da so nas ločili s silo. Nekaj otrok je ostalo pri pravi materi, drugi so dobili mačeho. Kar sta razdružila čas in sila, zopet lahko združita ista faktorja.

Prihajajo časi našega vstajenja in prerojenja. Nikdar in nikoli ne smemo obupati. Ohranimo spomin na krivice in muke, ki nas bo priganjale k delu za našo nacionalno Svobodo, ne prosimo ničesar več, zaupajmo samo temu, kar lahko ustvarimo s svojimi rokami!

Nacionalna Svoboda je predpogoj za našo srečno bodočnost, dosegli pa jo bomo edino združeni z vsemi Jugoslavlani. Ko bo naša narodna zavest taka, bomo v bratskem objemu združeni vsi bratje in vsi skupaj bomo objeli svojo rodno zemljo. In tedaj bomo močni tako, da se ne bomo bali ničesar...

In glejte, — tedaj pride naše vstajenje in prerojenje — naša Velika noč...

Ivan Jankovič.

Pismo iz Beograda.

Beograd 5. (19.) marca 1913.

Kakor bi se dogodki domenili med seboj, istotako so se vrstili eden za drugim.

Pomislite! Včeraj popoldne je prispel z dvornim vlakom v Beograd prestolonaslednik Aleksander ob 3.37, deset minut pozneje pa grška princesinja Jelena, soproga grškega princa Nikola in hči ruskega carja. Na peronu sem skušal preriti se skozi množico, ki je že uro prej stacionirala ob progi, da si ogledam bližje došlece in čakalce. A vse zaman. Pred postajo je bilo polno občinstva, kljub delavnemu dnevu, in še več pa pred kraljevim dvorom, pred ruskim poslanštvom so pa žandarji komaj vzdrževali prost vhod.

Vstop na peron je imela samo grška kolonija s celim poslaniškim osebom na čelu, generali, zastopniki vlade, narodni poslanci, občinski odbor Beograda s predsednikom Davi-

dovičem na čelu in celo vrsto druge belgrajske elite s svojimi damami, ki so prinesle velike šopke cvetlic princezinji in dar. Pozabil bi bil skoraj omeniti, da je bil pri vsprjemu tudi ruski poslanik Hartwig s soprogo.

Oba vlaka sta bila navdušeno pozdravljena s »živio« in »zito« klici. V dvorni čakalnici je bil kratek pozdrav princezinji Jeleni, ki je prišla sama v spremstvu ordonance. Na ulicah jo je ljudstvo burno pozdravljalo. Iz postaje se je peljala v avtomobilu proti Kalemegdanu in od tam po terasah v rusko poslaništvo. Za njo pa so se vrstile kočije po dostojanstvu. V ruskem poslaništvu je bil prirejen nji na čast pozdravni čaj, nato pa velik dine v kraljevem dvoru. Ob polnoči se je odpeljala princezinja zopet z ekspres-orientom proti Solunu.

Ne vem, ali je zvedela že v Beogradu, ali na potu tužno vest, da je, med tem ko se je vršil čaj v ruskem poslaništvu ob navdušenih govorih, njen tast že ležal na mrtvaški postelji. Vsekakor žalostna novica, ki je pretresla vse belgrajsko prebivalstvo. Črne zastave, ki plapolajo na javnih in deloma tudi privatnih poslopih, pričajo svetu, da kralja Jurija ni več med živimi. Grški prestol je izprazen nasilno — z roko morilca. Včeraj je ljudstvo, srbsko ljudstvo, navdušeno pozdravljalo predstavljeno grške vladarske hiše, raz poslopj so vihrale grške in srbske, danes so jih nadomestile — črne žalne zastave.

Tragika — Balkana! Ognjišče — senzacija!

Ob desetih dopoldne pa je bil zopet veličastven pogreb dr. Vujiča in njegove soproge, ki se je vil iz postaje na Terazije, v Aleksandrovo ulico in na pokopališče. V Voznezenski cerkvi so se vršile molitve in nato je krenil dolg sprevod na mesto večnega miru. Ob straneh po trotarjih je bilo na tisoče in tisoče ljudi, ki so tvorili špalir. Pogreb je bil v resnici impozanten; zastopniki vlade, diplomatični zbor, vojaštvo, narodna skupština, občina in sploh vse je bilo zastopano v sprevodu. Cilindri, vojaške čake, krasni pariški modeli damskih klobukov in vse to se je zibalo na morju glav, godba je igrala žalno

koračnico, pevski zbor pa prepeval slovo rimskemu zastopniku Srbije. Dva voza, na prvem dr. Vujič, na drugem pa njegova soproga, sta bila — poleg bogato okrašenih krst — popolnoma obložena od samih vencev. Srbstvo zna ceniti svoje može!

Drač, ki je pred par meseci še razburjal duhove, češ, da ne sme služiti nikdar Srbom za pristanišče, ima danes že na razpolago 40 milijonov za ureditev luke. Zgrade se velika skladišča za blago, položi se nova železniška proga do Drača, poglobi se zaliv in izčisti pristanišče, da bo v vsem odgovarjalo zahtevam moderne pomorske tehnike.

Rekruti so poklicani pod orožje za 25. t. m. po pravosl. koledarju, izvzemši dijaštvo, ki nastopi vojno službo šele v glavnih počitnicah.

Soie, kakor se je govorilo se sploh še ne odpro. To vprašanje, ki je za marsikatero jako pereče, guga se že od novega leta sem med da in ne. Sedaj je baje definitivno določeno, da ne bo šole in da se vrše v juliju le izpiti iz vseh razredov.

Vest, ki so jo prinesli tukajšnji časopisi, da je avstrijska vlada prepovedala sokolski zlet v Ljubljani ni napravil tu nikake posebne senzacije, vsaj osebe, s katerimi sem govoril, izjavile so, da so to že prej pričakovale in to vsled tega, ako bi vlada dovolila ta zlet, bi ne sedel v ministrstvu pravosodja Hohenburger in v ministrstvu zunanjih zadev Berchtold, naslednik Aerenthalov. Moral bi se zgoditi velik preobrat v avstrijski politiki in v njenem sistemu, da bi Avstrija mirno gledala velike sokolske manifestacije v dne, ko bo potrebovala te ljudi na bojnem polju...

Ravno kulturno delovanje v Slovanstvu je najhujše orožje proti germanističnim tendencam in najboljšo sredstvo za povzdigo slovenske vzajemnosti in zavesti, je ravno v vzvišeni sokolski ideji, katero ne uniči nobena sila več na svetu, še manj pa prepovedi — avstrijskih vlad.

Moral bi biti zelo naivni, ko bi tega ne vedeli.

Sicer pa, ko nastopijo zopet normalne razmere, bo morda tudi »Dušan Silnemu« dana ugodna prilika, da se pokaže v beli Ljubljani.

Mars.

Nekaj zgodbic iz življenja grškega kralja Jurija

Kako preprost je bil grški kralj Jurij o tem govore številne zgodbe iz njegovega življenja.

Kralj Jurij in policaj.

Ko se je mudil kralj Jurij v Parizu in bival ondi incognito, so ravno z vsemi častmi sprejemali špansko kraljevsko dvojico. Kralj si je hotel takšen sprejem enkrat od zunaj ogledati, zato se je zarič med občinstvo. Komaj si je priboril v gneči prikladen prostor, odkoder bi mogel dobro videti svojega kolego, že pride policaj in mu zapove, da se umakne. Kralj je ubogal in zapustil prostor.

Kralj, natak in meščani.

Enkrat, ko se je kralj Jurij mudil v Aix-les-Bains, je korakal v pogovor s svojim zdravnikom po trgu Carnot. Kar stopi k njemu natak iz Grand Cafe in mu zakliče: »Podvizajte se, blagorodni gospod, Vaši prijatelji že sedijo pri skatu in čakajo na četrtga«. Kralj odvrne smehljajoč: »Vi se najbrže motite«. »Kaj še«, pravi natak, »gospoda že dolgo čaka in vsled dolgega časa že ne more več vzdržati. Naposled je razlozil zdravnik natakariju, da stoji pred njim grški kralj. Toda kralj je nadaljeval »špas«. Šel je v kavarno, kjer so v resnici trije na četrtga čakali. Eden je pa spoznal kralja in sedaj je prišlo do dolgega opravičevanja. Kralj se je zabaval in željno čakal na svojega dvojnika.

Kralj in lepe ženske.

Enkrat je napovedal italijanski kralj grškemu, da ga obišče v Atenah. Kralj Jurij pokliče policijskega prefekta in mu pravi: »Želim, da bi bil italijanski kralj prijetno presenečen od grške lepote. Zato morate takoj urediti, da bodo kralju na ulici delale špalir le najlepše ženske. One, ki so manj lepe, naj stojijo vzdaj! Prefekt je začel kralja razlagati, da to ne pojde tako lahko, ker se imajo vse ženske za lepe. Po dolgem prerekanju šele se je prefektu posrečilo kralja prepričati o svoji trditvi.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestuje hranilne :

4 3/4 %

brez odbitka rentnega

: vloge po čistih :

4 3/4 %

: davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

»Stražniki!« je ukazal Lojola s svojim ledenim glasom, »odvedite letnika k Trahoarskemu križu!«

Monklar se je obrnil k njemu in se nasmešnil siloma s svojim zmedenim obrazom.

Ta usmev bi bil moral presuniti dušo in srce vsakemu čutečemu človeku. »Končano je, kaj ne da, prečastiti?« je zamrmral.

»Končano je, zares,« je dejal Lojola.

»Oče! Moj oče!« je kričnil Lantné. »Ali me res pustite odvesti na večala?«

»Sinko!« je zaklical Monklar. »Počakaj! Pri tebi sem!«

To reki je navalil na stražinke.

»Stražarji!« je ukazal Lojola.

»Primitve tega upornika, ki po hlinjeni izpreobrnitvi k dobrim čustvom še vedno ne pozna kraljevske in duhovne avtoritete!«

»Oprostite, visokost,« je rekel desetnik in položil roko na Monklarjev tilnik.

»Podlež, Slep, lopovski!« je jeknil veliki profos.

Otepaj se okrog sebe, hoteč se zakaditi proti Lojoli in vlekoč pet ali šest stražnikov, ki so ga držali, za seboj.

Že iz dalje je zaklical še enkrat Lantnéjev glas:

»Na pomoč, oče, na pomoč!...«

»Milost!« je rjöl Monklar. »Milost mojemu sinu!... Pomagajte!...«

Na pomoč!... Sina mi hočejo vzeti!«

»Zdaj vidite, da je znorel v resnici!« je rekel desetnik. »Pojdimo, visokost, pojdimo!«

»Nočem, nočem — nočem!...«

Oh, to je preveč strašno! Pomagajte! Na pomoč!...«

Vrgel se je na tla, da bi se tako iztrgal rokam svojih stražnikov. Zdalci pa je obležal mirno; usta so se mu penila.

Njegove krvave, izbuljene oči niso več prelivale solz...

In mahoma se je razlegel iz te skupine, ki jo je gledal Lojola z mrklim očesom, rezek grohot!...

In človek, ki se je smejal s tem rezkim, turobnim grohotom, je bil grof De Monklar.

»Izpustite ga zdaj!« je ukazal Lojola kratko.

Stražniki so ubogali.

Veliki profos je vstal.

Dvignil je obedve roki na čelo.

Nato je pogledal tesnobno okrog sebe.

Vojaki so ga videli, kako je začel iztikati po vseh kotičkih dvorišča. Lojola ga je gledal par trenutkov; nato pa je odhitel z naglimi koraki za spremstvom, ki je tiralo Lantnéja.

Grof De Monklar je šel naposled v stražnico in zakričal veselja, ko je

zagledal svetiljko, s katero so hodili v zapore.

Naglo jo je vzel v roko.

Nato je hitel s svojo ugašeno svetilko na prosto, stekel preko dvorišča in se izgubil na ulici.

Ljudje, ki so ga srečavali, so ga slišali moljati:

»Zdaj, ko imam svetilko, da vidim dobro, bom našel menda vendar vrata njegove ječe... Čakaj, sinko, čakaj!... Ne kliči tako... preveč me boli, ko slišim tvoje ječanje!...«

XVIII.

Zlatica mati.

Dočim se je godilo to v dvorcu velikega profosa, so se vršili tudi v brlogu blazne Margentine važni dogodki.

Pustimo torej grofa De Monklarja v njegovi blaznosti, pustimo Lantnéja na poti k Trahoarskemu križu, kjer ga je čakal krvnik, začuden, da so se danes tako zamudili z njegovo žrtvijo, in pojdimo, dragi bralec, za par trenutkov v bedno stanovanje plavalce Margentine.

Ko so arkebuzirji, zbrani okrog grmade Štefana Doleta, izprožili salvo na napadalce, je zadela tudi Manfreda krogla v roko.

Toda rana je bila tem manj nevarna, čim je krogla prebila samo meso in zapustila roko, ne da bi poškodovala kost.

Tako torej Manfredova roka nikakor ni bila zdrobljena, kakor sta dejali sočutni vlačugi, ki sta po Ci-

gankinem nasvetu pripeljali ranjenca k Margentini.

Ali rana, četudi ni bila opasna, je povzročala mlademu možu vendar hude bolečine, in kakor ve bralec, je nastopila že prvi večer huda mrzlica, združena z bledenjem.

Na srečo je bil ranjenec obdaren s skrajnje krepko naravo. Njegova mladostna moč je kmalu premagala vročico.

Vrnilo se torej k njemu na predvečer dne, ko so se zgodili dogodki, ki smo jih pravkar opisali.

Bilo je popoldne.

Ves prejšnji dan in vso noč je stregla Margentina ranjencu z umnostjo, ki je morala presenetiti človeka pri tej blazni ženski.

Sicer pa je znano, da postane marsikateri norec tuhtam jako pameten, samo da se ne niti ne dotakne naravnosti predmeta njegove blaznosti. V teku let se je bila Margentina blaznost nekako opredelila in omejevala na svoje okrožje.

Dokler ni bilo govora o njeni hčeri, je bila zmožna umovati s precejšnjo doslednostjo, in tudi njena dejanja so bila med seboj v naravni zvezi.

Tako je tudi v svoji postrežbi ranjenega Manfreda razvijala veliko pametnost in umnost; v odmerjenih presledkih mu je obnavljala dišeče vinske obkladke, in mu polagala zdaj pa zdaj mokre rute na čelo in na sence, da potolaži vročični napad. Ta njena skrb pa se je bila že

podvojila, ko je slišala, da Manfred v svoji blodnji večkrat kliče Zileto ime.

Izprva se je zdelo, da postane to razodetje Manfredu usodopolno. »Kaj pravi?« je zarenčala Margentina. »Bo že spet kaka spletkarica, ki si nadevle ime moje Zilete!«

In par hipov je premišljala Margentina, ali ne bi kazalo kaznovati mladega moža, ker se daje na razpolago spletki, ki jo snutejo zlobni ljudje zoper njo in njeno hčer.

Toda spomnila se je cigankinega poseta.

Ciganka ji je bila dejala:

»On ti pomore najti tvojo hčer!«

Odtlej je bila Margentina trdno prepričana, da ranjenec živo želi najti njeno Zileto. Toda — od kod bi neki izvirala ta želja? Pa tega vprašanja si ni zastavljala dolgo; prišlo ji je na um, da je gotovo poslala mladega moža kaka višja sila, da ji vrne njeno hčer.

In zato je blazna reva čakala z največjo tesnobo in nestrpnostjo trenutka, ko se pomiri Manfredova blodnja in ga bo mogla izpraševati.

V tem čakanju je prečela vso noč ob Manfredovem ležišču.

Toda napočilo je jutro, minile so prve ure dneva.

Po prvih urah vročice se je pogreznil Manfred v težko spanje; več ni govoril... In Margentina, vsa strta od naporov, je storila naposled po njegovem zgledu in zaspala na svojem stolcu.

Kralj in pekovski pomočnik.

Enkrat v Parizu se je kralj na izprehodu po ulicah umaknil pred dirjajočim konjem. V tem je zadel ob damo. Kralj jo pozdravi, dama se zapozdravi s klobukom, dama se zasmeja in gre naprej. Ko se je tudi gospod pripravil, da bi šel dalje, zadene nekega pekovskega učenca, ki je nesel na glavi koš s pecivom. V trenutku so ležale raznovrstne žemlje po tleh. »Fogoš!« je zakričal vajenec v togoti. »Vi ste fogoš!« Kralj se je smehljaj in odvrnil vajencu, da naj ne rabi te besede, ker je ne razume; fogoš pomenja ribo. Pekovski vajenec je pa besedo razumel, ker je bil fogoš na jedilnem listu kralja Edvarda v Marijinih Varih. Tuja beseda je bila Parižanom zelo povšeči, zato so jo sprejeli za psovko. »In vendar ste fogoš!« je nadaljeval razjarjen vajenec. Kralj je zmajal z glavo in dejal: »V moji deželi bi mi noben mladič ne odgovarjal!« — »In, kaj pa ste Vi v Vaši deželi, če smem vprašati?« je vprašal mladič. — »Kralj« je odgovoril kralj smejaše dal mladiču zlatnik in šel dalje.

Slovenska zemlja.

Iz Pesnice.

»Kongrua« je postala zadnje čase »šlager« in »Straža« in »Slov. Naroda«. Ne vemo, bi se temu smejali, ali kralj. Naše klerikalce res povsod lahko zadene, samo, če jih lepo narahlem požgečkaš. Zelo smo bili radovedni, kedar pride »Straža« s favroškim zagovorom. No, sedaj ga imate: Vsem, ki so ravno toliko študirali kot prečistili gospodje župniki, se godi bolje. Ja, danes ga sploh ni slabšega stanu na svetu, kot je duhovski, in ne slabšega poklica, kot je slov. župnik. Le pogledite ga. Od malega pomanjkanja se je moč zredil, da komaj hodi in lica se mu svetijo kot okajena, mlada, sveža in rožnata gnjat — od samega pomanjkanja. Ljudje božji! Pogledite po deželi! Najkrasnejša in najbogatejša domovja so ona naših župnikov, slovenski favrovi. Res jih je nekaj far, da so manj bogate, a prav revnih je malo, vsaj župniki ne trpe pod temi čudežnimi izjemami. Koder pa so take fare, služijo pač večinoma le kot mesta kazni in pokore, morda kakšnemu idealnemu kaplanu — ki jih je pa že vedno manj — ali pa prepoštenemu župniku — ki jih je pa že najmanj — da se poboljšajo. »Straža« je postala v zadnjih mesecih že tako uboga na duhu, da se bo kmalu razvila v slovensko klerikalno humorističen list (na katoliški podlagi) za slovensko »verno ljudstvo«, temu v zabavo in javno pohujšanje, če ne bo šla preje rakom žvižgat...

Iz Maribora.

(»Marburger Zeitung«. — Ben Hur.) »Marb. Ztg.« je zopet enkrat imela svoj dan. V sobotni številki pretečenega tedna se je opravil ne člankar nad nacionalno gibanje po Slov. Stajerju in vrzel zopet na plan v prvi vrsti date izza zadnjega ljudskega štetja. S tem je hotel demonstrirati jedino le rast nemštva na jedni, na drugi pa padec Slovenstva, torej obeh narodnosti faktorjev življenjsko silo, ki si danes stojita po našem Slov. Stajerju v kar najhujšem boju nasproti. Že takoj začetkom leta 1911. je bilo o tem ljudskem štetju mnogo napisano in povsod drugje — samo nad nami ne — bi se bilo takemu potvoru kar najodločneje uprlo ter zahtevalo — revizijo. Na tedanja očitanja ni molčala le »Mrb. Ztg.« marveč tudi graško dnevno časopisje in doslego to, kar je hotelo: uničenje časnikarske polemike nam nasproti, s tem pa seveda tudi odpravo nevarnosti, da se razjasnijo lumparije, ki so se takrat — koncem leta 1910. doigravale pri tem ljudskem štetju. Tudi mi smo utihnili, ne le morda v Mariboru samem, tudi v Ptuj in po drugih krajih, koder se nam je bila zgodila krivica. Zmanjkalo nam je potrebnega poguma, oziroma začeli smo s — čakanjem, kdo se bo prvi oglašil. Pa kot že navadno, ravno oni, ki bi bili najpreje poklicani, se zganili, so otrpnili popolnoma. Pa kaj ne bi! Saj je vendar tako grozno mučno — potezati se za narodne pravice! Čakalo se je za raznih prilik in, kadar le mogče, se je — po preteku celega leta — začelo vsaj z ostrejšim zavračanjem trditve, ki so se zopet pojavljale v nemških dnevnikih. Konecni je prišel še mariborski »Slov. Koledar« in mislilo se je, v kolikor pride v poštev Maribor, da bo vsaj ta nekoliko vzdrnil zaspanost. A nič in nič! Karakteristično za vse skupaj pa je tudi obnašanje merodajnih oblasti. Če bi kakšna nemška brošura v sličnem slučaju očitala Slovincem nekorektnosti, bi posegle gotovo takoj vmes. Pri nas pa —? V sled malomarnosti nekaterikov smo že postali tako brezpomembni, take ničle, da se nam — k večjemu

smeje. Pa smo imeli ravno v dnehi ljudskega štetja še celo svoj odbor! In s pomočjo tega smo nasteli — pri zasebnem štetju — do 9000 Slovencev! Radi bi samo vedeli, kaj si dotični gospodje mislijo danes —? Ali ne občutijo vsega kot kolosalno blamažo pred lastnimi sorojaki? Takemu odboru, ki se mu je posrečilo zbrati zasebno toliko glav, bi se kje drugje dala najhujša nezaupnica! Zakaj se niso izvajale konsekvence? Ali ni to samo lastno obsojanje? Ali ni to že zelo močno podobno nezaupanju v lastno stvar?! Gospoda, če ste že stvar vzeli v roko, zakaj niste pozneje zaklicali: To je goljufija, to so falzifikati! Mi zahtevamo novo, uradno varovano štetje — revizijo! Zamudili ste jeden najvažnejših trenutkov našega narodnega boja, narodnega življenja in pazite se, da Vam tega ne bo še kdaj žal! S tem pa se je dalo zopet na milost in nemilost Nemcem slovenski živeli v roke, kajti ukradli so nam samo v Mariboru 8—10.000 sorojakov. Seveda, če bi imeli na merodajnih prostorih, glavarstva, namestnje itd. državne uradnike, nepristranske faktorje, ki so za to tukaj, da štiti pravice avtohtonih prebivalcev, naroda, bi tudi to zadostovalo. Na vedno in vedno očitanje, bi vendarle morali poseči v stvar. A pri nas? V Mariboru imamo naprimer okr. glavarja, ki mu je ime pl. Weiss! Pa, na mestu, da bi ta c. kr. mož točno izpolnjeval svoje dolžnosti, služi kot volksratov »Vorspan«. Vrhu tega pa ima mož tudi zelo komatna ušesa, in rad presliši to in ono. Za slovenske pritožbe se kratkoma ne zmeni, seveda pa tem bolj za one, ki mu jih dan za dnevom donajajo Nemci. Je to zelo žalostno dejstvo, tem bolj še, ko smo mi sami dnevni gledalci tega teroriziranja pa se ne zmenimo. Ni torej čudno, da nam zgreva moč ped za pedjo, a to vedno hitreje, vedno usodnejše. Žalostno je pri tem tudi gledati naše slovenske »ljudske« zastopnike. Potvarjanje dat v nemških časnikih, služi Nemcem vedno v to, da nam zadajo novih udarcev, slovenski naši poslanci in njih organi, »Straža« itd., pa ignorirajo take pojave z hladno krvnostjo, ki je hujša od najhujšega cinizma. Mi z malomarnostjo, a oni s katoliško ljubeznivostjo, voltigirano preko takih — narodnih epizod. »Ben Hur« tokrat ni našel onega občinstva, kot smo pričakovali, seveda, dvakrat v 14. dneh se vozijo v Maribor, je nekoliko sitno in tudi precej drago. Tudi z igro nismo bili tako zadovoljni, kot prvič. Bodisi, da je vplivala precej slabo obiskana dvorana, bodisi kaj drugega. Tokrat se je včasih prav lepo — igralo, kar je bilo posebno opaziti v II. sliki, ko so bili gg., tako Mesala, kot tudi drugi zelo, zelo žejni, sužnji pa preleni, da bi točili. Tudi godba je tokrat nagajala in morala celo v VI. sliki utihniti, kar nam je bilo posebno radi gospe dr. Pivkove zelo neljubo. Kdo drugi na njenem mestu težko, da bi ne bil zgubil potrpežljivosti. Odmori so bili tokrat kratki in se je končalo skoro za uro preje. Želeli bi, da bi Dramatično društvo pri premierah takih iger jemalo v prvi vrsti ožir na goste, tujce, tem pa bi priporočali, da se preje pobrigajo za prostore. Mariboržani morajo v takih slučajih pač potrpeti.

Dnevni pregled.

Iz listov o listih in revijah. 1. »Grazer Tagblatt« z 22. marca piše o potrebi takšnega lista, kot je »Domacina« za slovenski element... wchtiges ist, daß auch ein staatsrechtliche Grundsätze vertretendes Blatt in der slowenischen Bevölkerung Eingang und Verbreitung findet. (Važno je, da se razširi med slovenskim ljudstvom tudi list, ki oznanjuje državo-ohranjačo principe). Sedaj se bo znal vsakdo temu primerno obnašati: Slovincem najstrupenejši nemški list priporoča »Domacina«. 2. Isti »Grazer Tagblatt« je predvsem strašno hud na »Slovenca«, ker ta ni »Domacina« pohvalil in ker je v isti številki okrcal dr. Rostoharjev članek »Na dan z resnico«! (Napredna misel 5. zv.) tako kakor je zasluzil. To poslednje je »Grazer Tagblatt« »Slovincu« strašno zameril; da se je drznil takšen članek napasti. G. dr. Rostohar! Ali slišite? Nemci so hudi, da je slovenski list z Vašim pogumnim člankom nezadovoljen. »Grazer Tagblatt« pristavlja na koncu tozadevnega članka: »Sapientli sat«.

Razpis učiteljskih služb. Na tri razredni deški meščanski šoli v Postojni s slovenskim učnim jezikom je stalno popolniti izpraznjeno učno mesto za matematično-tehnično strokovno skupino. S tem učnim mestom je združena letna plača 1800 K, oziroma 1600 ali 1400 K, dalje ima strokovni učitelj pravico do šest starostnih doklad po 10% letne plače. — Prošnje do 10. aprila. — Na dvoraz-

redni ljudski šoli v Ratečah na Gorenjskem (šolski okraj Radovljica) je razpisana služba drugega učitelja s postavnimi prejemki in naturalnim stanovanjem. — Rok 6. april.

Iz davčne službe. Davčni oficijali Alojzij Klotfutar, Fran Lunder in Henrik Kette so imenovani za davčne upravitelje v IX. činovnem razredu. Vpokojen je evidenčni nadgeomter g. I. Mattesich; premeščeni so evidenčni nadgeomter I. razreda Roger Bassin h katastru Ljubljana I., evidenčni nadgeomter I. razreda Jos. Verbič v Ljubljano, evidenčni eleve Ivan Hočevar za Trebno, davčni praktikant Ivan Vidmar v Idrijo in Andrej Hutter v Novo mesto.

Velika defraudacija v Spar- und Vorschusskasse v Laškem trgu. Te dni so se raznesle vesti o veliki defraudaciji v nemškem denarnem zavodu Spar und Vorschusskasse v Laškem trgu. Dosedaj še nimamo natančnih podatkov.

Nesreča v Lomu. Konj je udaril na veliki četrtki v trebuh Jožefa Godnova, posestnika iz Loma pri Trzinu, in so ga morali peljati v deželno bolnišnico. Pred nekaj dnevi se je pa ponesrečil na žagi v Zupzah Anton Sorl, ki je doma tudi v Lomu pri Trzinu. — Godnov je danes v deželni bolnišnici umrl.

Uradne vesti. Drazbeni oklic. Dne 27. marca 1913 ob pol 10. uri dopoldne bo pri spodaj oznamenjeni sodniji, v izbi št. 8, dražba zemljišča vl. številka 648. k. o. Kandija, obstoječega iz vile v Kandiji št. 88, oddaljene pet minut od Novega mesta, in 1 njive, oziroma vrta okoli vile, ki je cenjena na 5900 K. Najmanjši ponudke znaša 3934 K. Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnine, smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj oznamenjeni sodniji, v izbi št. 5, med opravičnimi urami. C. kr. okrajna sodnja Rudolfovo, odd. II., dne 4. februarja 1913.

Drobiz iz Štajerske. Radgonaški okrajni sodnik in sodni predstojnik, Franjo Mazac (podomače Mazac) je imenovan dež. sod. svetnikom. — V St. Petru pri Gradcu je pogorela velika opekarna »Stajerske stavbne družbe«. — V kraju »Maria Trost« se je obesil 55-letni gostilničar Schmid. — V Mürzschlagu je padajoče drevo smrtnonevarno ranilo nekega gozdarja. — V Limbušu pri Mariboru je hčer posestnika Vidoviča napadla svojega bivšega ljubčka ter mu odtrgala desno uho. — Lovce Merkl je pri Konjicah ustrelil mladega srnjaka z trojnimi rogovjem. — V Savinji pred Zidanim mostom so našli truplo neznanega utopljenca. — V Mariboru so napadli nemški dijak nekega poduradnika Slovenca in ga poškodovali. — V Mariboru in po Dravski dolini so te dni razsajali silni viharji. Zapadel je tudi sneg.

Morlika svojega moža. Dne 2. maja t. l. se bo vršila na Poznanjskem obravnava proti ženi dr. Blumec, ki je obtožena, da je umorila svojega moža. Obtoženka je namreč meseca septembra p. l. zavratno vstrelila soproga, najbrže zato, ker se je hotel odkrižati in začeti razmerje z neko drugo žensko.

Velika nesreča v Kotorju. Dne 19. t. m. se je pripetila v Kotorju velika nesreča pri nekem tamšnjem zidanju. Odrgrala se je namreč neka 200 kilogramov težka skala, ki je padla nato na neko barako, katero je popolnoma strla. Pri tej katastrofi so bili štirje možje 33. infanterijskega polka in dva topničarja trdnjavske artiljerije 5. polka ubiti. Pet infanteristov je bilo težko ranjenih. Od strani vojaške oblasti se je uvedla preiskava.

Svojega otroka je hotel zastrupiti. Pretekli petek so aretirali na Dunaju mizarskega pomočnika Fr. Obendraufa, ki je hotel svojega malega otroka zastrupiti s fosforjem, katerega je nestrgal z užgalic. Obendrauf je svoje dejanje priznal.

Samomorilen poskus na smrt obsojenega. Kaznjenež Serr, ki je bil zaradi umora svojega tovariša Müllnerja v kaznilnici v Windischgarstnu na zgornji Avstrijskem obsojen na smrt in nato odpeljan v Stein, ravno ko se je njegova obsodba potrdila. Serr se je pri tem težko poškodoval.

Živ zakopan. Pri prekopavanju grobov v Szatmarju na Ogrskem so izkopali tudi okostnjak pred enim letom umrlega gostilničarja Gyrkota. Tu se je dognalo, da je bil Gyрко živ pokopan. To se je dalo sklepati po tem, ker je bil okostnjak obrnjen in vsa obleka raztrgana na kosce.

Ček na 15 milijonov se našel v ekspresnem vlaku. Ko je prišel dne 21. marca t. l. severno-južni ekspresni vlak v Pariz, so našli v nekem vozu prvega razreda ročno torbo, v kateri je bil ček, ki se je glasil z imenom Henrika Rossyja na 15 milijonov frankov trgovske in industrijske banke v Berlinu. Ček je bil iz-

plačljiv v italijanski banki. Lastnik čeka, o katerem se je izkazalo, da je pravi, se doslej še ni prijavil.

Strašen čin iz obupa. Neka mlada dama v Bernu je dne 21. t. m. z obupa, ker jo je njen mož zapustil, usmrtila sebe in svoje tri otroke s svetilnim plinom.

Trije roparji prijeti. Te dni je berlinske policije aretirala bivšega poročnika Kolberga, trgovca Krauseja in neko gospo Pfeifferjevo, ker so v družbi oropali pred kratkim soprogo nekega ruskega častnika in ji vzeli ves njen kinč, ki je bil visoke vrednosti.

Nenadoma zblazel in hotel skočiti v morje. Profesor dr. Maks Kleinschmid iz Magdeburga se je peljal te dni na nekem parniku iz Palerma v Neapolj. Med vožnjo pa je nenadoma zblazel in je večkrat poskušal skočiti v morje, kar pa so mu drugi zabranili. Odpeljali so ga v neki sanatorij v Neapolj.

Blaznost in pobesnelost v kritičnem stadiju. Iz Dunaja se širijo vesti, da je vsled bombardiranja Skardu ubit avstro-ogrski konzul Zambaner. K patru Paliču prihaja novi mrtvi Zambaner. Sedaj imamo že Prochazko, »Skodro«, Paliča, Zambajerja, Prochazko so poslali v Braziljo, kam pošljejo Skodro oziroma njenega kapitana Blažiča, kam Paliča in kam Zambanerja? In kedar bodo začeli pošiljati v Braziljo gospe z uradov zunanega ministra?

Ljubljana.

— Igralni načrt efektne loterije »Slovskega slovenskega ženskega društva« na korist sloven. umetnikov. Srečkanje se vrši dne 15. aprila 1913 v prostorih »Slovskega slovenskega ženskega društva«. Rimska cesta 9, ob 6. zvečer. Loterija ima 200 dobitkov, izmed katerih je 13 glavnih dobitkov. Dobitki se razdelijo na 20.000 srečk. Srečkanje se vrši nastopno: Postavi se eno kolo. Vleče se 40 števil, ki zadene po en dobitek. Vsaka izmed teh števil ima po 2 pred — in 2 zadobitka in sicer: I. glavni dobitek v vrednosti K 1500 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. II. glavni dobitek v vrednosti K 1000 ima 2 pred- in 2 zadobitka. III. glavni dobitek v vrednosti K 800 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. IV. glavni dobitek v vrednosti K 600 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. V. glavni dobitek v vrednosti K 400 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. VI. glavni dobitek v vrednosti K 400 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. VII. glavni dobitek v vrednosti K 400 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. VIII. glavni dobitek v vrednosti K 400 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 30. IX. glavni dobitek v vrednosti K 300 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. X. glavni dobitek v vrednosti K 300 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. XI. glavni dobitek v vrednosti K 300 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. XII. glavni dobitek v vrednosti K 300 ima 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. XIII. glavni dobitek v vrednosti K 100 imajo 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. XIV. do incl. XX. glavni dobitek v vrednosti po K 100 imajo 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 20. XXI. do incl. XL. glavni dobitki v vrednosti po K 80 imajo 2 pred- in 2 zadobitka v vrednosti po K 10.

— Vošnjakova korespondenca in »Matica Slovenska«. »Matica Slovenska« izda v uredništvu g. dr. Drag. Lončarja v Idriji korespondenco t. dr. Jos. Vošnjaka. Ker je bil pokojni dr. Vošnjak eden izmed najagilnejših naših mož v zadnji tretjini prejšnjega stoletja, bo ta korespondenca zelo važna za spoznavanje one dobe slovenske zgodovine. Publikacija bo naravno obsegala dva dela: I.) Pisma, ki so jih drugi pisali Vošnjaku. II.) Pisma, ki jih je pisal Vošnjak. Dopisovali so Vošnjaku n. pr.: A. Aškerc, dr. J. Bleiweis, Caf. Cimperman, dr. Costa, A. Einspieler, P. pl. Grasselli, Freuensfeld, A. Funtek, Fr. Govekar, Iv. Hribar, grof Hohenwart, dr. B. Ipavc, Jurčič, Klodič pl. Sabladolski, dr. St. Kočev, Komel pl. Svebran, dr. Gr. Krek, Fr. Levstik, Lutman (župnik na Koroškem), Macun, dr. D. Majaron, Fr. Ks. Meško, Ogrinc, dr. Prelog, Rapoc, dr. Razlag, dr. J. Sernec, Spinič, Stritar, L. Svetec, Juri Šubic, dr. Iv. Tavčar, Tomšič, A. Trstenjak, dr. P. Turner, baron Winkler; nadalje: Apih, Eriavec, dr. Pražak, B. Raič, vitez Schneid, Šuman, Dav. Trstenjak. — »Matica Slovenska« se obrača s tem do vseh p. n. gg., ki hranijo katera Vošnjakova pisma, s prošnjo, da bi blagovolili to korespondenco za omenjeno Maticino publikacijo dati na razpolago. Naravno je, da se bo iz te korespondence, kolikor se tiče še živčih oseb, izločilo vse, kar bi segalo v čisto pri-

vatno življenje ali tangiralo osebno čast z ene ali druge strani.

— Za letošnje narodne piruhe! Ob velikonočnih praznikih se zbere v Ljubljani mnogo rodoljubov in rodoljubk. Opozarjamo jih na razstavo umetniških dobitkov, ki so v Jakopičevem paviljonu v Lattermannovem dvoredu v pondeljek in torek od 10. dop. do 4. pop. vsakemu brezplačno na ogled. Obenem naj bi v teh dneh Slovenci in Slovenke marljivo kupovali srečke po 1 K, da bo uspeh loterije v prid domačih umetnikov tem lepša. Vsak dober rodoljub naj bi kupil vsaj po eno srečko!

— Tridesetletnica gospoda Ignaca Borštnika. Lani decembra meseca je preteko trideset let, odkar deluje naš rojak Ignac Borštnik na odru. 19. t. m. je bila proslava te obletnice v Zagrebu, v torek 25. marca bo gostoval pri nas v vlogi Kantorja v Cankarjevem »Kralju na Betajnovi«. Rojen je bil 1859. leta v Cerkljah na Gorenjskem, v Ljubljani je dovršil pet gimnazijskih razredov, moral je k vojakom, bil je potem bančni uradnik in učitelj dramatične šole, ko je bil leta 1882. prvič nastopil. Dramatično društvo ga je poslalo na Dunaj, kjer je nanj posebno vplival Turold, pristaš realistične enostavnosti in kot igralec naturalist. Nato je bil v Ljubljani enajst let duša vsemu gledališkemu gibanju, kot režiser, učitelj, upravnik dramatičnega društva, pisatelj in prevajalec. Oglumil je ljubimce in »glavne« junake, mladiče, starce, pa tudi velike vloge, povsod markanten in krepak. Prav razvila pa se je njegova močna umetniška individualnost šele v Zagrebu, kamor ga je angažiral leta 1894 tedanji intendant Miletič, ki je spoznal v njem modernega igralca z najlepšimi sposobnostmi za nadaljni razvoj. Poslej je ostal Borštnik 19 let član zagrebskega deželnega gledališča. Naturalizem je temeljna nota njegove umetnosti, bodisi da je ta naturalizem primeren, elementaren in robusten, ali diferenciran, profinjen, stiliziran, ali ciničen in sarkastičen. Hrvaška kritika hvali zlasti diskretne nijanse njegove igre, čustvenost tihih, pritenjenih tragičnih momentov. On je brez šablone in banalnosti, kakor se tudi ogiba virtuoznosti, prepuščajoč se varno svojemu umetniškemu instinktu, aravnemu in smelemu, brez vzora in šole, brez velikih gest in afektacije, svest si svoje moči. Taka je hrvaška sodba o Borštniku, ki zavzema častno in med prvimi prvo mesto v izdelavi zagrebskega repertoarja. Med nami mu je tekla zibel, tukaj je krčl pot in pomagal v težkih borbah naši mladi umetnosti naprej; v svojih spisih in pesmih izraža svoje hrepenenje po slovenski zemlji, po njenih planinah in po domu »v gorah visokih skrit«, med nami, svojimi rojaki bo praznoval tridesetletnico svojega tako plodnega delovanja: veselimo se njegovega lepega razvoja in počastimo ga v svoji hiši ne samo gosta, nego dragega domačina, velikega umetnika; v njem častimo sebe.

— Društvo slovenskih učiteljev je imelo svoj občni zbor 20. t. m. Predsednica se spominja vseh činiteljev, ki so v pretečenem letu izdatno podpirali društvo pri njegovih prireditvah. Prebere se tajniško poročilo. Društvo je priredilo v l. 1912 6 tedenski gospodinjski in 3 tedenski šivalni tečaj. Prvega se je udeležilo 14, drugega pa 16 učiteljev. Iz blagajniškega poročila je razvidno, da je imelo društvo v začetku leta 2283.34 K premoženja; med letom pa 758.28 K dohodkov in 722.15 K stroškov; ostane v gotovini še 2319.47 K. Za l. 1913 se opusti prireditve gospodinjkega tečaja. Pač pa se namerava prositi »Društvo slovenskih zdravnikov«, da priredi samaritarski tečaj za učitelje. Izvolita se poverjenici za čnomaljski in litijski okraj. Nato sledi predavanje g. Jerice Zemljanove o »Vedenju pri jedi«. Gospodinja je stvarno in nazorno pojasnjevala, kako se vede oman človek pri zavzvanju različnih jedi in pijač. Predavanje je spremljalo splošno zanimanje. Po razgovoru o razdelitvi draginskih doklad in razpravi o tajni kvalifikaciji, se zahvali predsednica poročevalkam in zaključil zborovanje.

Slovensko gledališče. Ko je bila sinoči predstava končana, je nastalo po gledališču ploskanje, ki se je izpremenilo v prave ovacije. Ta pohvala je predvsem veljala glavnemu paru Toski Lowezynski in Mariju g. Hafnerju. Enako navdušeno priznanje je žel g. Fejfar. Pevci so to pohvalo v polni meri zaslužili, kajti taka »Tosca«, kakor je bila sinoči bi delala čast vsakemu tudi večjemu odru. Odd. Loycezyrsko moramo posebej pohvaliti, ker je v drugem delanju razvila igro, ki smo jo v Tosci malo videli enake. Gledališče je bilo razprodano — scenerija dobra. Tosca pomeni lep nov uspeh naše opere. Danes se Tosca ponovi. Zasluži, da se pri nji še nekolikokrat napolni gledališče.

— Iz gledališke pisarne. Danes v pondeljek ob 3. uri popoldne za ve-

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Glince 92.

Meblovana soba se takoj odda. Igriška ulica 6 na desno 2. vrata. 217—4

Mala mebluvana soba s posebnim vhodom se odda s 1. aprilom v Salendrovi ulici št. 4. 219—3

Kavarna
odprta celo noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Vrtnar

vojaščine popolnoma prost, neoženjen, kateri bi opravljal tudi enega konja in vsa domača dela pri hiši, se išče. Naslov pove „Prva anončna pisarna“

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago.

BLUZE

M. Kristofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v

otroških oblekah

:: in krstni opravi. ::

Na prodaj

so lepe stelaže iz trdega lesa s predali za špecerijsko trgovino.

Vpraša se v „Prvi anončni pisarni.“ 163

Na prodaj

je en nov voz z lestvicami na prostih oseh, en dvokolesen voz (gig), še dobro ohranjen pri

V. Urbančič,
kovaški mojster, Ljubljana, Dolenjska cesta št. 1.

Istototam se sprejme za takoj spreten kovaški pomočnik več kovanja voz in konj. Plača po dogovoru.

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila

vseh vrst čevljev

Hitra in trpežna izvršitev po nizki ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

A. Kje pa pustite brusiti svoje nože in škarje?

B. Pri gosp. Ivanu Kraigherju. On je in umetni brusac, Tudi se dobi pri njem vsakovrstno zelo dobro blago. Obiščite ga, stanuje v Ljubljani, Zidovska ulica šte. 3.



V plačilne težkoče zašli trgovci in industriji

se ranžirajo

najhitreje in popolno diskretno in se v to svrhu tudi denar preskrbi.

Vprašanja pod „Filijalka Ljubljana“ na upravo „Dneva“.

146

Želodčne bolezni

hemoroide, telesno zaprtje lišaj, kožni izpuščaji, kostne rane.

Brezplačno poročam na željo vsakega, ki trpi na želodcu, slabi prebavi, telesnem zaprtju, zastajanju krvi, kakor tudi na hemoroidah, lišajih, odprtih nogah, vnetju i. t. d. kakor so mnogi bolniki, ki so trpeli leta in leta na teh boleznih, ozdraveli hitro in trajno. Na razpolago je več kot 10.000 priznanih in zahvalnih pisem.

Bolniška sestra Klara

Wiesbaden, Walkmühlstrasse 26.

Dober tek

je dobra stvar! Zanemarjaj je nikár!

Dober tek

imaš vsak dan, ako vživaš



Zelodčni liker „FLORIAN“ je pripravil tek in prebavo marsikomu, ki je zamaž kupoval draga in neprijetna zdravila!

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K; belega puha 5-10 K; velefinega snežnobelega, puljenega, 6-40 K, 8 K; puha sivega 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglobovcema, 80 cm dolgi, 60 cm širi, polnjena z novim sivim, prav stanovitnim puhaštim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglobovne 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm široka 13 K, 14-70 K, 17-80 K, 21 K, zglobovna, 90 cm dolga, 70 cm širi, 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K, 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki gratis in franko. S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

Zadnje novosti!

Priporoča se največja izbira spomladnih kostumov, modernih jop in plaščev, vrhnih kril za

dame in deklice.

Za gospode in dečke

velika izbira oblek, površnikov, nepremočljivih pelerin najnovejšega kroja. — Radi neznatnih stroškov cene brez konkurence.

Konfekcijska trgovina

A. Lukič, Ljubljana

Pred škofijo šte. 19.

Kolesarji! Pazite,

da ne padete v roko raznim špekulantom in ne dajte se premetiti pri nabavi kolesa od papirnatih obljub, dokler se niste ogledali moji veliko zalogo prvovrstnih in originalnih „Es-Ka in Adler“ koles. Blagovolite si torej ogledati in prepričali se bode, da se najboljši in primerno najcenejše kupi samo

pri strogo solidni tvrdki

ANA GOREC

špecialna trgovina s kolesi in deli Ljubljana, Marije Terezije cesta 14 (Novi svet).

Zahtevajte cenik. Največja izposojevalnica koles.

Pozor, kolesarji!

Pred nabavo kolesa ob bližajoči se seziji si izvolite pogledati mojo največjo zalogo vsakovrstnih in najfinjših Puchovih koles (edino zastopstvo) in prepričali se bode o izborni kvaliteti. — V zalogi se dobe vse kolesarske potrebščine in vsa popravila se izvršujejo v lastni mehanični delavnici.

Torej pozor, najboljši in najcenejši nakup le pri tvrdki

Fr. Čuden, Prešernova ulica 1.

Poleg tega tudi najfinjši šivalni stroji.

— Pouk za vezenje brezplačno. —

Naročajte cenike za kolesa, šivalne stroje, ure in zlatnino, tudi po pošti prosto.

Za Veliko noč

sem prejel

nad 4000 komadov oblek za gospode najnovejše mode od K 12— naprej
„ 2000 komadov oblek za dečke najnovejše mode od 8—
„ 2000 pralnih kostumov za otroke od 2—
„ 1500 raglanov v najnovejših barvah za gospode in dečke od 14—
„ 3000 modnih hlač 4—
„ 1500 pelerin 10—
„ 15000 damskih kostumov, raglanov, prašnih manteljev, bluz in kril po čudovito nizki ceni

Postrežba točna in solidna.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana — Mestni trg šte. 5.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jopice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Škofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica tvrdke R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

VABILO K

rednemu letnemu občnemu zboru

„Gremija trgovcev“ v Ljubljani,

ki se bo vršil

dne 6. aprila t. l. ob 9. dop., v slučaju nesklepčnosti pa eno uro pozneje v veliki dvorani „Mestnega doma“.

DNEVNI RED:

- 1.) Pozdrav načelnikov.
- 2.) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
- 3.) Poročilo o delovanju gremija v letu 1912.
- 4.) Računski zaključek za leto 1912.
- 5.) Proračun za leto 1913 in določitev doklade.
- 6.) Volitev gremijskega načelnika in načelnika šolskega odbora.
- 7.) Morebitna volitev načelnikovega namestnika, odnosno odbornika.
- 8.) Volitev dveh odbornikov in enega namestnika v razsodiški odbor.
- 9.) Raznoterosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi

načelstvo.